

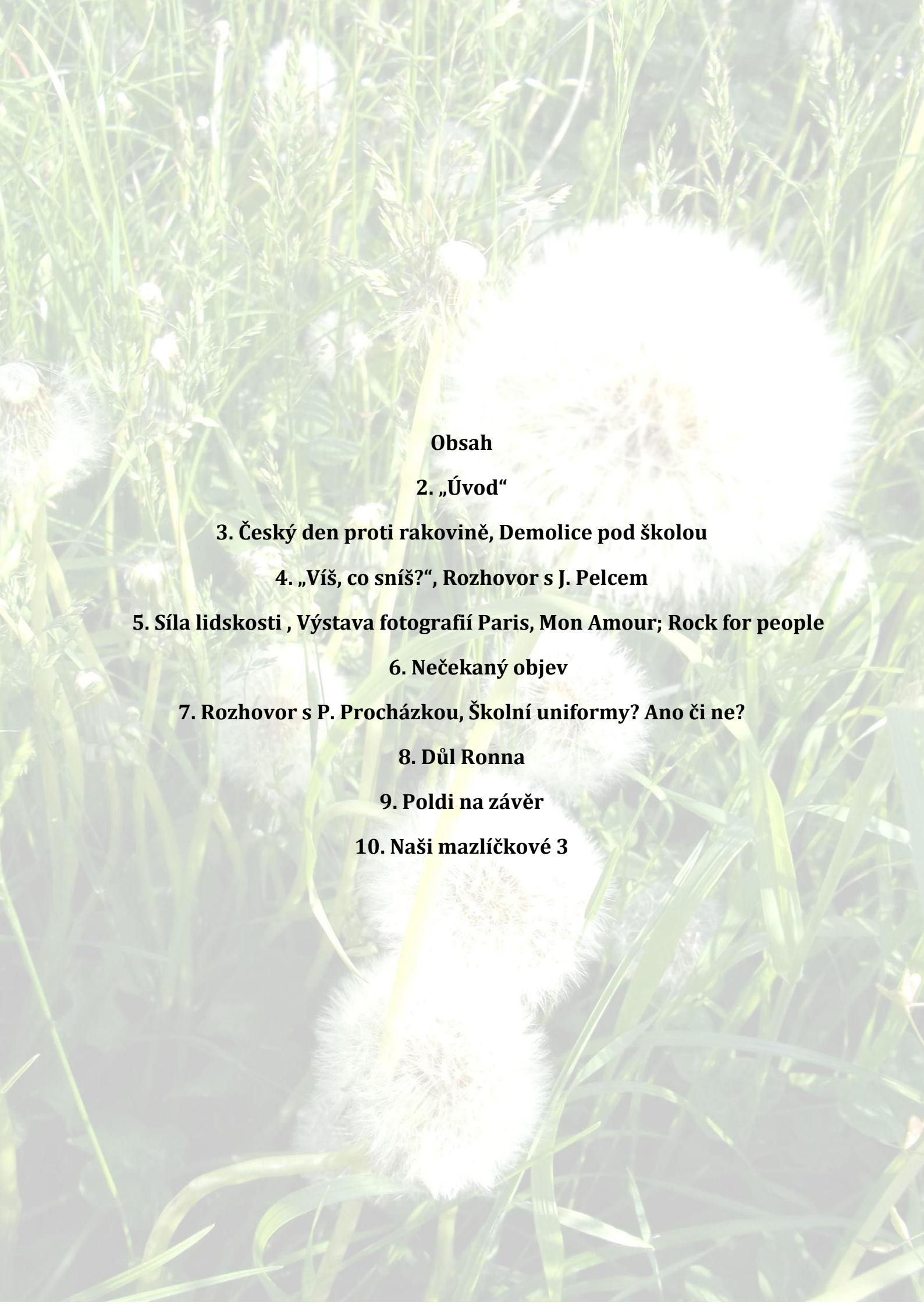
STUDENT'S LIFE

ČERVEN 2013

MĚSÍČNÍK SPŠS A OA Kladno

**VÍŠ, CO SNÍŠ?
DEMOLICE POD ŠKOLOU
ROZHOVOR S J. PELCEM
DŮL RONNA**

**NICKYHO RODINA
VERNISÁŽ VÝSTAVY PARIS, MON AMOUR
ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ
POLDI NA ZÁVĚR**

Obsah

2. „Úvod“

3. Český den proti rakovině, Demolice pod školou

4. „Víš, co sníš?“, Rozhovor s J. Pelcem

5. Síla lidskosti , Výstava fotografií Paris, Mon Amour; Rock for people

6. Nečekaný objev

7. Rozhovor s P. Procházkou, Školní uniformy? Ano či ne?

8. Důl Ronna

9. Poldi na závěr

10. Naši mazlíčkové 3

NAŠI MAZLÍČKOVÉ 2

Ve druhém kole úspěšné ankety se bohužel neprosadil se svými empatickými vlastnostmi jediný student. Z celkového počtu 86 studentů se tak nestal nikdo vítězem. Zde vám odtajňujeme správné odpovědi. Podívejte se, kde jste udělali chybu a v září budete mít šanci na reparát.

1. B
2. ---
3. C
4. D
5. A
6. ---
7. E

1+1 ROZHOVOR

Díky tomu, že stavaři – tedy většina osazení naší rady – je na praxích, museli jsme vypustit rozhovor s jedním studentem ze školy. Abychom ale vykompenzovali tuto ztrátu, přinášíme vám ještě jeden rozhovor s učitelem.

„Úvod“

Červnové číslo je zároveň posledním číslem vydaným tento školní rok. Blíží se prázdniny, i když počasí tomu nenasvědčuje, ale přesto apelujeme, abyste nehazardovali se svým zdravím, abyste si mohli přečíst i následující číslo zářijové, jelikož, jak se dozvíte dále, bude opravdu nabitá a máte se na co těšit!

Projekt „Poznej svou školu!“

Jako školní časopis jsme se rozhodli vytvořit projekt „POZNEJ SVOU ŠKOLU!“, který odhalí do hloubky historii naší školy, jež měla a stále má dominantní postavení mezi školami na Kladensku.

Sháníme cokoli, co by jen trochu souvisí s naší školou. Mohou to být: fotografie studentské, učitelské či z různých školních akcí, vzpomínky na učitele, jejich „hlášky“ a zlozvyky, dále pak obory, které se zde vyučovaly a které vás případně bavily nejvíce. Kreativitě se meze nekladou, a tak necháme na vás, přijdete-li s dalšími nápady, se kterými se chcete podělit a nechcete, aby upadly v zapomnění...

Informujte laskavě své rodiče, známé, o kterých víte, že mají co dočinění s touto školou, či by nám mohli poskytnout zajímavé informace.

Každý z nás si hýčká svou školu a je pyšný na to, kam chodil, chceme tedy, aby VY, studenti a učitelé jste se dozvěděli o tom, co si generace našich předků zde předávaly, zažily a podělíme se s vámi o údaje, které i s vaší pomocí nashromáždíme.

Vaše příspěvky o výše uvedené materiály či to, co vás napadlo, ale i pokud se chcete na něco zeptat, pište na email: h.manas18@seznam.cz

Sběr lístků

Třídy O2, E3, S3A a S3B sbírají lístky pro koupi vozíku dětem, které ho potřebují. Třída S3B nasbírala zatím nejvíc lístků (plnou igelitovou nákupní tašku). Snad lístky z autobusů, které jinak končí odhozené při nejlepším v odpadkových koších, naleznou své využití v roli pomocníka dětem.

Výsledky vernisáže výstavy *Paris, mon amour*

Dne 3. 6. v 9 hodin jsme za přítomnosti účastníků zájezdu slavnostně vyhlásili autory vítězných fotografií.

1 místo – Martin Orlt - *Les Champs de Mars et la Tour Eiffel, Martova pole a Eiffelova věž*

2. místo – Johanka Kůtová – *Les yeux de chien, Psí oči*

3. místo – Radka Moravcová – *La Déesse de Versailles, Versaillská bohyně* a **Lucie Pastorová** – *La Tour Eiffel, Eiffelova věž*

Více čtete na straně 5 a obrázky výherců můžete nalézt i v květnovém vydání časopisu

Kontakty

Redaktoři: Honza Mañas, S3B – h.manas18@seznam.cz, Karolína Rosecká, E3 – ross94@centrum.cz, Evža Stará, S2 – Evza.Jitka@seznam.cz, Jana Hanzalíková, E1 – JanaHanzalikova@seznam.cz, Štěpán Sládek, S2 – pepanek.s@seznam.cz **Grafika:** Lenka Martínková, S3B – lenka608@seznam.cz **Korektura:** PaedDr. Naděžda Lexová

Český den proti rakovině

Dne 15. května se napříč Českem vybíraly příspěvky na boj proti rakovině prostřednictvím malých žlutých květů s tmavě zelenými stužkami. I naše škola v čele s paní učitelkou Suldovskou se této dobročinné akce zúčastnila.

Děkujeme těm jednotlivcům ze třetích ročníků, kteří pomohli po městě Kladně s prodejem žlutých květů. Především pak děkujeme těm, co přispěli symbolickou částkou dvaceti korun, čímž napomohli k financování výzkumů proti rakovině. Ukázali jste tak, že vám není lhostejné toto nádorové onemocnění, které bohužel postihuje každého třetího občana ČR, a dva ze čtyř takto nemocných podlehnou. Bohužel tak rakovina „tiká“ možná v každé rodině a nikomu by neměla být lhostejnou.

Vybírání finančních prostředků probíhalo ve středu. Sluníčko přálo a ulice Kladna byly zaplněné lidmi. Po konzultaci s dobrovolníky ze třetích ročníků jsme se shodli na tom, že příspěvky dávali, jak ženy, tak muži. Někteří přispěvatelé dokonce v zájmu přidat částku do kasičky, kterou dnešním rokem představovala plátěná taška, zastavovali auta či vybíhali z obchodů. Jiní se však neváhali brodit travou místo toho, aby prošli kolem dobrovolníků i přesto, že není vyloučené, že i právě jich se toto téma týká. Bohužel ani policisté nešli příkladem. Šest ze šesti strážníků pod záštitou „Pomáhat a chránit“ podávali až neskutečné výmluvy stejně jako někteří další občané. Je to však každého věc, zda se zapojí, či nikoliv.

Snad největším příspěvkem za jednu květinu bylo 500 Kč. Částky však často několikanásobně překračovaly hranici dvaceti korun. Celkem dobrovolníci vybrali **24 824** korun, což je **nejvíce** od doby, kdy se do této akce škola zapojila. Jednotlivé skupinky byly zastoupeny vždy jedním studentem. Naši pomocníci vybrali v následujícím obsazení tyto částky: **Košar**, Zábranský, Růžička, Mang – 3 643 Kč, **Mañas**, Poláková – 3 511 Kč, **Rosecká**, Suchopárová – 3 420 Kč, **Dlouhý**, Poliak – 3 237 Kč, **Juklíčková**, Kalinová – 3 186 Kč, **Vránová**, Felixová – 2 872 Kč, **Holubová**, Pešková – 2 715 Kč, **Orlt**, Šmolík – 2 240 Kč. Celkem se prodalo **1 100** kyticek

Ještě jednou všem, co přispěli a pomohli s vybíráním, **děkujeme!**

Autor: Honza Mañas, S3B

Foto: Honza Mañas

Demolice pod školou

Pod školou v poslední době opět ožily žluté stroje s kovovými čelistmi, jež likvidují, na co jen přijdou. Aktuálně se kácí k zemi domy, které stojí v první polovině Bezručovy ulice.

Restaurace, ve které se dříve mohli lidé najíst, ale i nalézt přístřeší, již postrádá střechu, což je podstatně důležitý to prvek k pohodlnému spánku.

V poslední době se staví ve Středočeském kraji tolik obchodních center, že ani město Kladno nesmí chybět se svým malým počtem obchodních center s velkými zisky pozadu a tak, aby nespadlo snad z příčky předních míst v počtu velkoobchodních center, staví svá supermarketová sídla, nehledě na to kde.

A tak kolegové, stavaři, máme co pozorovat z oken záchodových. Co víc si můžeme přát? Přímo před okny nám v následujících letech bude vznikat moderně vyhlížející obchodní centrum.

Autor: Honza Mañas, S3B

Foto: Honza Mañas

„Víš, co sníš?“

Přinášíme vám další zprávu ohledně projektu „Víš, co sníš?“. Náš projekt se posunul mílovými kroky dopředu. Určitě si každý z vás stačil všimnout, že se rozrostl už i na nástěnku vedle „suplů“. Ted' vám ráda poskytnu mnohem bližší informace. Projektu bychom chtěly věnovat den, který ponese název Den zdravého a bezpečného jídla. Akce se koná 5. 6. v přízemí naší školy. Můžete se těšit na pestrý program, v jehož rámci bude také hudební vystoupení. Doufám, že se přijdete podívat.

Autor: Karolína Rosecká, E3

Rozhovor s J. Pelcem

Rozhovor do červnového čísla jsme naplánovali s proslulým sportovcem, stavařem Jiřím Pelcem. Zde vám přinášíme exkluzivní odpovědi, které snad nabaží alespoň z části vaši zvědavost.

Váš vztah ke sportu? Co vám sport dává, co bere?

Sport je součástí mého života už od dětství. Začalo to fotbalem, hokejem, na vojně jsem pak přičichl k vytrvalostnímu běhu, který nakonec zvítězil. Vyčís-tím si při něm hlavu, vyplavím endorfiny...A co mi běhání bere? Mně nic, jenom se to trochu nelíbí mým kolenům.

Vzpomínáte si na svůj první den ve škole?

Asi bych měl, ale nevzpomínám. Ale vím, že to bylo 1. září 1978.

Čím vás dokáží studenti pobavit?

Otázku bych upravil...čím mě dokážou potěšit. Když umí. Když neumí, dozvím se občas zajímavé věci, ale k pobavení to moc není.

Pokud byste mohl vymyslet něco, co by pomohlo lidstvu, co by to asi bylo?

Lidstvu by pomohla skromnost a pokora...takže bych vymyslel lék na skromnost a pokoru. Lidé by pak třeba byli šťastnější a spokojenější.

Věříte v reinkarnaci? Kdybyste byl v příštím životě zvířetem, jaké by to bylo?

Nevěřím v reinkarnaci. Věřím na plně prožitý život tady a teď.

Kdo vás v životě nejvíce ovlivnil?

Můj tatínek. Svým poctivým přístupem k životu, vlastenectvím. A vlastně mě ovlivnil i v mém povolání, stal jsem se stejně jako on učitelem. Ačkoliv to bylo až 5 let po jeho smrti a on se z toho už nemohl radovat.

Jaká vaše vlastnost vám samotnému připadá nejhorší?

Jsem málo důvěřivý.

Na jakém jídle si nejvíce pochutnáte? Co umíte sám uvařit?

Umím uvařit čaj a ohřát párky. Na těch si i pochutnám. Ale špagety mám radši.

Jaký český film považujete za nejlepší?

Nebude to jeden film, ale hned tři. Vávrova trilogie Jan Hus, Jan Žižka a Proti všem. Takže je jasné, že mám rád historické filmy.

Váš názor na 4% menšinu populace?

Tady se držím hesla: Žít a nechat žít!

Čeho si nejvíce ceníte na ženách?

Smyslu pro humor. Ale musí být samozřejmě trochu hezká. A mít trochu hezké nohy.

Nosil jste někdy prstýnek, proč?

V životě jsem prstýnek nenosil. Vlastně dokonce ani nevím, kde mám ten svůj snubní. Ale zase je určitě jako nový.

Co byste udělal s milionovou výhrou?

Podělil bych svoje tři děti... a nějaké peníze by určitě padly na cestování.

Nechcete někdy utéct ze třídy k míchačce, nebyla by s ní lepší komunikace?

Odpověď asi znáte sami...moje práce učitele mě těší. Jenom bych vás, studenty, občas „zabil!“ (smích)

Autor: Avoxel

Síla lidskosti

Dne 23. 5. se žáci naší školy vypravili do kina. Byl promítán film „Síla lidskosti“. Byl to vlastně dokument o siru Nicholasi Wintonovi. Všichni (nebo aspoň většina) si za jménem sir Nicholas Winton představí muže, který před vypuknutím 2. světové války zachránil 669 převážně židovských dětí. Ale to není to jediné, čím se tento pán vyznačuje. Nikomu se nechlubil, s nikým o tom nemluvil a to několik let. Přišla na to až jeho žena Greta, která našla všechny dokumenty na půdě zapadané prachem. Vše potom předala historičce Elizabeth Maxwellové, která později zorganizovala setkání s „jeho dětmi“, v pořadu That's Life (takový je život). Setkání bylo velmi emotivní a nejen panu Wintonovi, ale i všem ostatním vehnalo do očí slzy. Sir Nicholas Winton je neobyčejně skromný člověk. Nepotřebuje se nikde s ničím vychloubat, nepotřebuje chodit se sakem ověšeným metály. Jeho hlavní prioritou je láska.

Na závěr promítání ještě pán, který nám o panu Nicholasovi vyprávěl (třeba jak Nicholas prohání svou buginu po městě a provokuje tam místní policisty, nebo jak létal nad celou Anglií v ultralehkém letadle), rozdával vybraným žákům knížky. Musím říct, a ostatní, kteří rovněž byli v kině, se mnou budou určitě souhlasit, že jsme ze sálu odcházeli plni dojmů a někteří ještě s tvářemi mokрыmi od slz. Doufám, že aspoň většinu z vás příběh Nicholase Wintona chytil za srdce a podepíšete petici pro nominaci sira Nicholase Wintona na Nobelovu cenu míru.

Autor: Karolína Rosecká, E3

Zdroj: rwe.cz

Výstava fotografií Paris, Mon Amour

V úterý 21. 5. se zahajovala výstava fotografií Paříže, které vyfotografovali naši studenti v průběhu zájezdu v letošním roce. Výstava se konala v aule. Na zahájení nechybělo občerstvení, které připravili též studenti. Po úvodních slovech paní učitelky Sekerákové, zahrál Craig Morgan na klavír pár skladeb od francouzské šansoniérky Edith Piaf. Poté jsme ho odměnili potleskem a výstava mohla začít. Fotografie opravdu stály za to. Abychom jejich stvořitele patřičně ocenili, tak po zhlédnutí výstavy měl každý možnost hlasovat pro tu, která se mu líbila nejvíce. Při odchodu si studenti mohli vzít něco k zakousnutí.

Autor: Karolína Rosecká

Rock for people

Konec školního roku se blíží čím dál tím víc a to znamená jediné – brzké prázdniny, které si snad každý chce užít naplno. Co tedy vyzkoušet nějaký festival? Mám tu pro vás tip!

Ve dnech 2. 7. až 5. 7. 2013 se bude konat již 19. ročník velmi známého festivalu s názvem Rock for people. Nedá se sice říct, že se tento hudební festival koná v blízkosti Kladna, ale určitě stojí za to, udělat si takový výlet s tím, že strávíte 4 dny v doprovodu muziky. Pokud tedy budete chtít, musíte si zajet do Hradce Králové a to přímo na místní letiště.

Areál se rozkládá na neuvěřitelných 50 hektarech pozemků. Koncerty se pořádají na dvou velkých venkovních scénách, při čemž ve stanu je místo pro 8 000 lidí. Dále jsou pro koncerty k dispozici ještě dvě hangárové scény. Můžete si zde užít nejenom poslechu muziky, ale samozřejmě i tance, který bude v tzv. DJ's scénách. Nebudou chybět ani místa odpočinku nacházející se v chill-out zónách. Celková kapacita festivalu je až 32 000 ná-

vštevňíků, což opravdu není málo. Scházejí se zde lidé nejen z České republiky, ale i Slovenska, Německa, Polska, Rakouska a v neposlední řadě se sem sjíždějí i návštěvníci třeba z Velké Británie, Francie, Belgie či Nizozemí.

Co se dopravy týče, můžete se sem dostat prakticky jakkoli – autem, vlakem, autobusem, pěšky (to ovšem jen pro opravdové odvážlivce) a je tu i možnost cyklistiky. Pokud zvolíte např. autobusovou dopravu, je zcela na místě říct, že je to správná volba, protože do Hradce Králové se autobusem dostanete prakticky odkudkoli. Navíc, jakmile dojedete do tohoto města, přímo na Rock for people vás svezí festivalová linka, která zde bude k dispozici. Některé z vás možná zarazila ta cyklistika. Jedná se o „ambassadorský projekt“. Trasa je naplánovaná na 2 dny a to takto: Praha – Kolín – Hradec Králové. Na den připadá asi „pouze“ 65 km a to nenáročnou trasou s tím, že zavazadla poveze doprovodné vozidlo. Přenocování je naplánováno ve městě Kolín, kde se zotavujete z ušlapaných kilometrů a zároveň se připravujete na další den strávený na kole. Je ale nutno říct, že se jedná o dopravu, která je zdraví prospěšná (i když, to je možná spíše individuální).

Určitě vás zajímá program. Uslyšíte nejen domácí kapely, ale i zahraniční. Nejprve se ale podíváme na zoubek těm místním. Zahraje vám skupina Kryštof, Horkýže slíže, Charlie Straight, Xindl X, Mandrage, UDG a nebude chybět ani Tomáš Klus a Aneta Langerová. Ze zahraničních kapel to bude Billy Talent, Thirty seconds to Mars, Bloc party, Klaxons, Royal republic nebo třeba Heart in hand. Je to ale pouze zlomek toho, co budete mít za možnost uslyšet.

Nepochybně jste zvědaví na cenu vstupného. Do konání samotného festivalu pořídíte lístky za

1 650 Kč a na místě vás vyjdou na 1 800 Kč. Pokud však nebudete chtít strávit na festivalu všechny dny, vyplatí se vám určitě koupit vstupenky na určitý den/dny. Za ty zaplatíte na místě 450 Kč.

Už jste se rozhodli, nebo stále ještě váháte? Není nad čím! Pokud vám štěstí přeje a máte možnost strávit svůj čas na festivalu Rock for people, neváhejte. Už teď je jasné, že si to tam máte možnost užít. Zpřijemněte si tedy začátek prázdnin právě zde, třeba jako odměnu za vysvědčení. Pokud ale odměny nebudou na místě, pak to můžete rodičům zdůvodnit tak, že jedete na tento festival za trest.

Autor: Jana Hanzalíková, E1

Nečekaný objev

Jednou jsme se s kamarádkou domluvily, že se půjdeme trochu provětrat, abychom pořád nedřepely doma. Jako cíl naší cesty jsme zvolily blízky les. Rozhodly jsme se, že tentokrát půjdeme jinou trasou, tou, kterou ještě neznáme. Po chvíli jsme přišly na jakousi „cestní rozdvójku“. Já původně chtěla jít tou „horní“ cestou, ale nakonec jsme šly tou „spodní“.

Naštěstí. A jak si tak jdeme procházkovou chůzí, najednou se před námi vynoří jakási zděná stavba. Obě jsme k ní přišly blíže, abychom si ji prohlédly. Nakonec se z toho vyklubala jen nějaká vodárnička, či co, tak jsme to nechaly být. Pokračovaly jsme tedy dál. Po pár metrech jsme usoudily, že cestou asi moc často lidé nechodí, poněvadž byla dost neudržovaná, a nejspíše se tu i schází „ztracené“ existence. Nicméně, procházka pokračovala dál. Znenadání se před námi objevilo v dálce jakési dřevěné hrazení. Když jsme došly až k němu, čekalo na nás o něco významnější překvapení – žulový pomníček se zašlým nápisem. Za chvíli se nám nápis podařilo rozluštit. Stálo tam: Na pa-

mátku ZDE POPRAVENÝM obětím německého fašismu z let 1939 – 1945. Udiveně jsme na onen nápis koukaly, zvláště na tu část -> zde popraveným <- . Zahlodal v nás červík zvědavosti, a tak jsme začaly trošku zkoumat okolí. Všimly jsme si, že na pravou stranu od pomníčku se táhne nízké dřevěné hrazení. Šly jsme tedy podle něj a další překvápko – zděný bunkr s mini okénky, schovaný v příkrovu spadlého listí a zákrytu stromků. Znovu nás přemohla zvědavost, a tak jsme se prodraly až k bunkru. Po prozkoumání z toho vyšla malinká zděná budova o jedné místnosti a vstupu, se stupňovanými okénky, které opravdu připomínaly, že se jimi v minulosti střílelo. Nutkání,

podívat se dovnitř bylo neuvěřitelné, ale nakonec jsme k tomu ani jedna nenašla odvahu. Vrátily jsme se tedy zpět na cestu a kráčely pomalu k domovu.

Později jsem se dozvěděla od známého, že místo s pomníčkem, které jsme nedávno objevily, opravdu sloužilo za dob 2. světové války jako popraviště místního gestapa. Po tomto zjištění se mi ještě výrazněji vrátila zvláštní atmosféra tohoto tajemného místa.

Autor: Karolína Rosecká, E3

Foto: Karolína Rosecká

Rozhovor s Petrem Procházkou

Co Vás vlastně přimělo k tomu učit právě biologii a tělocvik?

To, když jsem rozhodoval, co by mě mohlo v životě živit a zároveň bavit.

Pane učiteli, vy často oslovujete žáky jinými jmény. Opravdu si to nepamatujete, nebo jde o žertík?

Jak si to mám pamatovat? Vždyť je to tu samý Milan a Milena.

Už jste často na žáky mluvil anglicky, dokonce už i francouzsky. Jak jste na tom vlastně s cizími jazyky?

Zapomněla jsi na němčinu a ruštinu! Uznávám (závidím) znalost cizích jazyků. Tak si aspoň někdy zkouším, jestli mi někdo rozumí. Že mám dobrou výslovnost, to musí uznat každý.

Vedli vás, když jste byl malý, ke sportu?

Nevedli. Chytl jsem se za ruku a vedl sám.

Jaká je vaše nejoblíbenější sportovní aktivita?

Vyhrávat! To miluju!

Je něco, co vás při tělocviku vyloženě nudilo?

Lidové tance.

Byl byste rád, kdyby váš syn šel v otcových šlépějích?

Ať šlape, kam se mu zlíbí. Hlavně, když bude šlapat směrem, kde bude spokojený. A až dojde, abych jako táta byl spokojený taky.

Provozujete nějakou mimoškolní aktivitu? Jít si zaběhat po náročném školním dni, kdy musíte poslouchat ty řeči studentů a při běhu si "provětráte" hlavu?

Naštěstí toho moc k větrání z řečí studentů není. A pokud někdy přeci jen, tak běhat kvůli tomu nezačnu. Studenti, děkuji! Jinak raději si zahraji squash nebo zajdu zaplavat.

Měl jste už nějaké zranění ze sportu? A když, kolik? Počítáte to?

Zranění ke sportu bohužel patří, takže měl. U mě asi nejvíc protrpěla a trpí kolena.

Lákalo by vás učit jiný předmět? Matiku, fyziku?

Kdybych v daném předmětu byl dobrý a studenti by se dychtivě těšili na hodiny...

Jakému sportovnímu teamu fandíte nejvíc?

Vždy českému.

Máte oblíbeného sportovce?

JJ „68“. A to nejsem původem z Kladna.

Měl jste jako malý (i dnes) oblíbené domácí zvířátko?

Jako malý to byli křečci džungarští. Dnes děti domáci.

Koukáte rád na kreslené pohádky? Jestli ano, jakou máte nejraději?

Pohádky mám obecně rád. Nejraději nevím. Svého času z kreslených to byl Lví král a Tarzan. Asi i kvůli hudbě.

V březnu jste s námi byl na zájezdu v Paříži. Co se Vám líbilo nejvíc?

Pohled na zvonící katedrálu Notre-Dame ze Seiny.

Autor: Karolína Rosecká, E3

Školní uniformy? Ano či ne?

Nedávno jsem měla hodinu angličtiny a paní učitelka mě přivedla na jedno téma týkající se školních uniforem. Zavedla se taková kratší diskuze o tom, zda je to dobrý nápad, že na některých školách, zejména ve Velké Británii, se nosí právě stejnokroj.

Odpověď je opravdu těžká a vcelku rozporuplná. Někteří tvrdí, že zavedení školních uniforem by bylo dobré, někteří, a to zejména teenageři, by se „do krve“ hádali o to, že je to absolutní nesmysl. Nemůžu stále zapomenout na komentář mé spolusedící, která mi řekla: „Představ si, že bys mě hledala v davu na chodbě, kde by každý chodil ve stejném oblečení. To by mě zajímalo, jak bys mě našla.“ Nejprve jsem se musela usmát, ale když se nad tím člověk zamyslí, tak tahle holka měla v podstatě správnou myšlenku. Uznejte sami, že jakmile hledáte svého spolužáka na chodbě, zaměřujete se právě na tričko, nebo jiné oblečení, které má v ten daný den na sobě.

Kdyby se však začaly nosit uniformy, vymizely by rozdíly mezi jednotlivými lidmi. Nikdo by nemohl pohrdavě koukat na druhé s tím, že nemá značkové oblečení, nebo co to ten druhý nosí za hrozné oblečení, které nepatří k jeho věku, či jak si někdo může vzít na sebe něco, co spolu vzájemně vůbec neladí. Faktem je, že někteří, mluvím

zejména o děvčatech, která mají za cíl za každou cenu zaujmout co největší počet kluků, se právě díky oblečení (nemluvě pouze o školním prostředí) stávají občas středem diskuze. Dalším kladem by mohlo být to, že nestrávíte spoustu času přemýšlením nad tím, co byste si mohli na sebe obléknout. Znáte to sami (tedy, většina). Před tím, než jdete spát, popř. ráno před odchodem do školy, stojíte u skříně a zoufale koukáte do složených (v případě, že oblečení nemáte naházené v poličkách) triček a v duchu kombinujete jednotlivé kusy oblečení. Nebo také může nastat situace, kdy se 3x převlíknete a zrcadlo stále tvrdí, že takhle se nedá ukázat se mezi lidmi, zvláště pak ve škole.

Je třeba ale poznamenat, že v České republice již existují školy s povinnými uniformami. Příkladem je např. babické gymnázium Open Gate, kde se zavedením stejnokroje snaží smazat sociální rozdíly.

Zvažme tedy klady a zápory. Jak jsem již řekla, je to opravdu rozporuplné a těžko říct, jestli tu opravdu bude někdy povinné nosit školní uniformy a jestli tedy i právě vy budete chodit ve stejném oblečení jako ostatní na škole. Neuškodí ale, když si představíte, že máte na sobě totéž, co další stovka lidí na jednom místě.

Autor: Jana Hanzalíková, E1

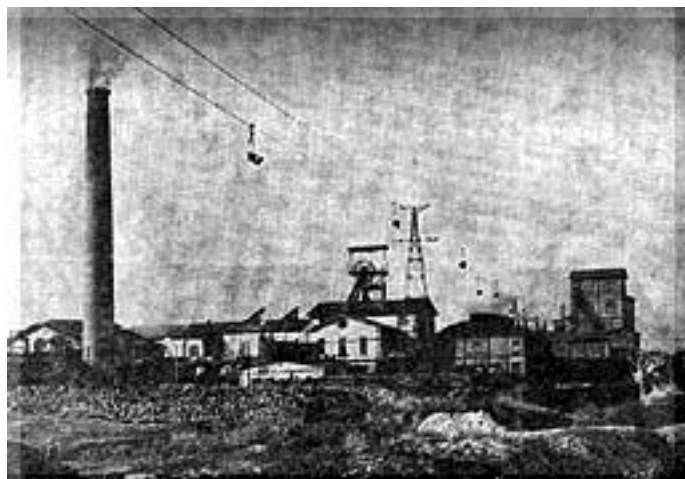
Zdroj obrázku: idnes.cz

Důl Ronna

Ani tentokrát se nezapomnělo na historii tak typickou pro Kladno. Ano, řeč je o dolech. S tímto číslem přicházejí tedy nové informace a to o dolu, kterému se říká Ronna.

Tento důl se nachází v bývalé obci Hnidousy, tedy v dnešním Švermově, a to zhruba 300 m od silnice vedoucí z Kladna do Slaného. Přízvisko Ronna dostal po tehdejší řediteli Společnosti státní dráhy Antonínu Ronnovi. Před tím ho však tato společnost označovala římskou číslicí VII.

V roce 1882 započala Společnost státní dráhy s hloubením. Se samotnou těžbou se začalo o 4 roky později, což se psal rok 1886. Důl Ronna byl od roku 1883 vybaven dvouválcovým ležatým parním těžním strojem Breitfeld & Daněk a roku 1884 přibyl i vodotěsný parní stroj, který dodala firma J. Cockerill Seraing sídlící v Belgii.

Objekt byl později (1888) rozšířen. Následovně byl nahrazen i původní těžní stroj firmy Breitfeld & Daněk. Místo něj byl od roku 1911 využíván nový výkonnější stroj od Pražské akciové společnosti. Nebyla to však jediná událost, která se v těchto letech odehrála. Důl Ronna se totiž dočkal i nové strojovny, kotelny a úpravny uhlí. Dále byly upraveny koupelny, lampovny, cechovny a k tomu přibyla i z čistě uměleckého hlediska i přestavba kapličky. Zděná těžní věž byla snížena o 1 patro. Nad ní byla poté vztyčena ocelová příhradová těžní věž s opěráky. V 70. letech 20. století byl nahrazen tehdejší parní stroj, a to dvěma asynchronními motory. V původní strojovně byly zřízeny řetězové šatny.

Roku 1946 byl důl Ronna přejmenován na důl Gottwald, a tak ho můžete znát i pod tímto jménem. Těžba byla ukončena v roce 1997 a rok později se zahájila demolice. Dílny, které byly historicky zajímavě zřízeny, se objevily ve skanzenu dolu Mayrau, kam byly převezeny.

Tam, kde se lidově říkalo „Na Borku“, se opět setkáváme se situací, kdy byla nařízena demolice tehdejšího objektu dolu Ronna (pokud chcete, tak Gottwald). Opakovat to, co v minulých číslech, tedy to, že je to škoda takhle ztrácet kladenskou historii, není třeba, protože si to jistě většina uvědomuje. Ale na druhou stranu – opakování je matka moudrosti, a tak znovu říkám, že je škoda, že ztrácíme části kladenské historie.

Autor: Jana Hanzalíková, E1
Zdroj obrázku: kladno-doly.xf.cz

Poldi na závěr

Poldovka je i tentokrát nedílnou součástí tohoto čísla časopisu, a tak jsem se rozhodla, že se tentokrát nebudu soustřeďovat na určitý provoz, ale více méně to shrnu.

Nejprve nutno říci, že vsázku do vysokých pecí tvořila železná ruda. Díky zanikání dřevouhelných vysokých pecí se začala těžba soustřeďovat pouze na větší ložiska. V Čechách se to týkalo zejména barrandienské oblasti s hlavními ložisky rud u Nučic, Chrustenic a na Krušné hoře. Odhad zásob rudy ve spodním ordoviku z roku 1910 se zastavuje nad číslem 25 milionů tun a ve svrchním ordoviku je to 25 milionů tun (dohromady tedy cca 322 milionů tun železné rudy). Ruda se na Kladensko dopravovala z Nučic kladensko-nučickou drahou (lidově nazývanou „Nučanda“), jejíž zbytky jsou dodnes zřetelné (náspy či bývalé železniční přejezdy) v blízkosti Unhoště, Draholčic nebo Tachlovic. Krom železné rudy je pro ocelárny důležitý i vápenec, který těžily kladenské železářny z počátku u Tachlovic a Dobříše a po roce 1980 byly otevřeny lomy v Mořině na Berounsku.

Nejvýznamnější válcovny byly v Nejdku, Šindelové a v Rotavě. Válcovna v Nejdku byla postavena v roce 1834, v Šindelové roku 1836 a v Rotavě roku 1861. Ovšem největší válcovny, postaveny v železárnách s vysokými koksovými pecemi, byly ve Vítkovicích a samozřejmě v Kladně. Hlavním výrobkem těchto kladenských válcoven byly kolejnice a těžké nosníky. Mostárna v Poldi, která zpracovávala právě nosníky, postavila mimo jiné několik tisícovek mostů. Krom toho postavila také nosnou konstrukci pro střechu Národního divadla v Praze.

Vysokopecní výroba oceli byla soustředěna v koksových pecích. Zde byly na počátku období 4 vysoké pece ve Vojtěšské huti postavené v roce 1860. Tyto pece, které byly belgického typu, byly postupně rekonstruovány. První z nich rekonstruoval v roce 1869 ředitel železáren Jacobi jako přechod ke skotskému typu. Rekonstrukce probíhaly proto, že se zvyšoval objem pecí z důvodu potřeby většího množství odlévané oceli. Takže v r. 1890 byl jejich celkový objem 874 m³.

Od jisté doby vyráběla Poldina Huť pouze ušlechtilé oceli. Z počátku to byly tzv. nástrojové a pérové oceli, ale po roce 1900 se začaly vyvíjet nové speciální oceli. V roce 1901 se započalo s výrobou nástrojové oceli s 1 % wolframu, která předčila nejlepší zahraniční výrobce. O 5 let později byla vyvinuta rychlořezná ocel Poldi Maximum s 18 % wolframu, která způsobila převrat v tehdejší obráběcí technice. V roce 1908 se začaly vyrábět CrNi konstrukční oceli na zalomené hřídele pro automobilový a letecký průmysl. Vývoj první nerezové oceli Poldi Anticorro s přísadou 10 % niklu, se píše na rok 1910 a právě toto byl základ výroby ušlechtilých ocelí, jichž se v Poldině Huti vyrábělo před 2. světovou válkou již kolem 150 značek.

Je pravdou, že tento článek se netýkal pouze Poldovky, ale není na škodu vědět i další souvislosti spojené právě s tímto podnikem. I díky tomu totiž Poldina Huť mohla existovat.

Autor: Jana Hanzalíková, E1
Foto: Matěj Hejma

Naši mazlíčkové 3

Přinášíme třetí a zároveň poslední anketu pro školní rok 2012/2013. Odpovídejte do 25. července. Výherce vám odtašíme v zářijovém čísle.

1. RNDr. Opatrný
2. Sedlmajerová
3. Mgr. Blechová
4. Ing. Šimáčková
5. Mgr. Sekerková
6. Mgr. Polterová
7. Ing. Rollová

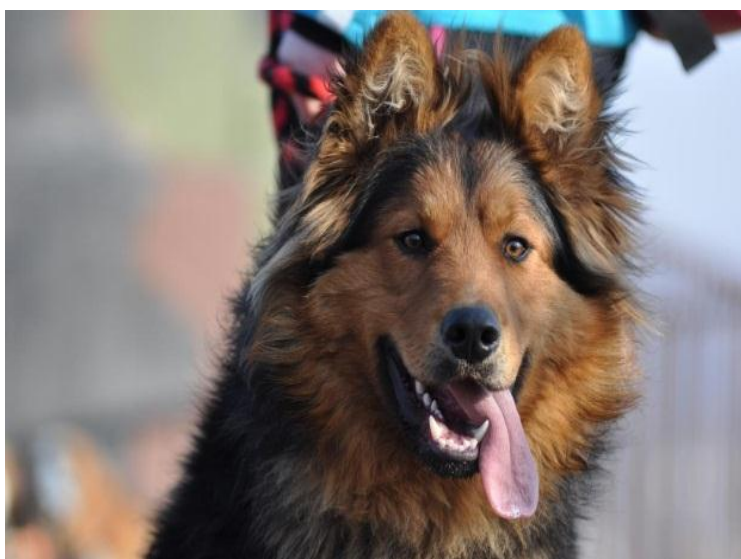
A) Pepina, Theodor, Hermióna

B) Piškot a Puf

C) Pet

D) Cookie

E) Dejza